

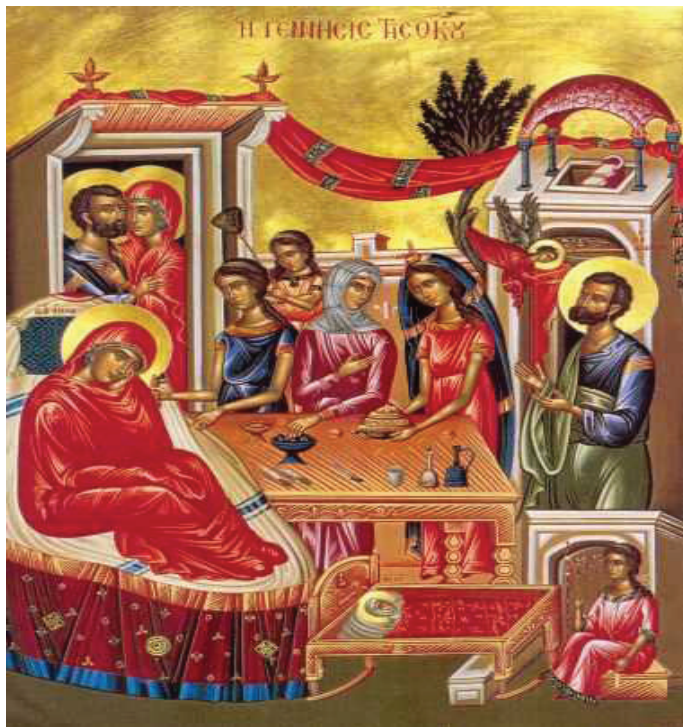


Flacăra Credinței

Revista parohiei "Nașterea Maicii Domnului" din Lucerna - Horw

Apare cu binecuvântarea Înalț Prea Sfințitului Părinte Arhiepiscop și Mitropolit Iosif al Europei Occidentale și Meridionale

Septembrie 2019
Anul XI - Nr. 29



Nașterea Maicii Domnului

Sumar:

- Despre Maica Domnului, *PF. Daniel*
- Predică la Nașterea Maicii Domnului, *Pr. Ioanichie Bălan*
- Biserică și comuniune, *Pr. Dan Moldovan*
- O oază de tradiție românească..., *Ana-Maria Pavăl*
- Invitație la curs de pictură și expoziție, *Carmen Indergand-Bira*
- Program Liturgic



„Maica Domnului este ocrotitoarea tuturor familiilor, tuturor copiilor.”

„Cifra 8 simbolizează veșnicia, ziua veșniciei, viața veșnică. În a opta zi de la începutul anului bisericesc este prăznuită Nașterea Maicii Domnului pentru că prin Ea vine în lume Fiul lui Dumnezeu Cel Veșnic. El devine Om ca să lucreze mântuirea lumii de păcat și de moarte și să dăruiască oamenilor viața veșnică. Deci, prin Maica Domnului, Cel Veșnic Viu se face Om și intră în timp, în istorie, pentru ca oamenilor care trăiesc în timp să le dăruiască viața veșnică.“

Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului, la Patriarhie (8 septembrie 2017)

Tropar la Nașterea Maicii Domnului

Nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea; că din tine a Răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeuul nostru. Și dezlegând blestemul, a dat binecuvântare; și stricând moartea, ne-a dăruit nouă viață veșnică.



Predică la Nașterea Maicii Domnului

Iubiți credincioși,

Sunt bucurii de taină care nu se lasă spuse, ci stau ascunse în inima omului, care trăiesc singure și mor odată cu omul. Sunt bucurii care tac și bucurii care vorbesc. Sunt bucurii în familie care nu trec pragul casei multă vreme, sau poate niciodată. Dar sunt uneori bucurii nebanuite care nu încep într-o singură inimă de om, care se cer vestite și altora, pentru ca, deodată, mai multe inimi să simtă binecuvântarea lor.

O bucurie ca aceasta, după care a suspinat mii de ani toată lumea, s-a revărsat astăzi peste tot pământul prin nașterea Maicii Domnului. Mică la început și neluată în seamă, bucuria nașterii Fecioarei Maria nu trece pragul casei bătrânilor și dumnezeieștilor ei Părinți Ioachim și Ana. Dar în puțină vreme, bucuria aceasta a pătruns pe ulițele micului Naza-

ret, a străbătut Galileea, a cuprins Ierusalimul, a umplut tot pământul, de la margini până la marginile lui a fost purtată timp de secole, a fost păstrată și cinstită cu atâta credință și evlavie de înaintașii noștri și împodobită cu alese rugăciuni și cântări de laudă închinare Maicii Domnului.

Bucuria nașterii Preasfintei Fecioare Maria a bătut astăzi și la ușile noastre, a răzbit în inimile noastre și ne-a îndemnat să ne adunăm în sfintele biserici, pentru ca împreună să ne bucurăm duhovnicește, să ne rugăm, să cântăm și să cerem ajutorul Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare, cinstind nașterea ei cu tot ce avem în noi mai curat, mai bun, mai ales. Așa ne-au crescut și învățat părinții noștri, așa ne-au deprins strămoșii noștri, așa ne-au poruncit să facem toți sfinții Bisericii noastre.

Nu este sfânt care să nu fi adus măcar un cuvânt de laudă Maicii Domnului, aceleia prin care a venit mântuirea a toată lumea. Pe ea au cinstit-o îngerii din cer și oamenii de pe pământ. De ea au vestit proorocii. Pentru ea a grăit Fiul lui Dumnezeu. Pe ea au laudat-o Sfinții Apostoli. Numele ei l-au pomenit adesea mucenicii în lanțuri, cuvioșii în pustietăți, mamele la căpătâiul copiilor, fecioarele în focul rugăciunii, bătrânii în ceasul sfârșitului, bolnavii în văpaia durerilor, orfanii în vremea ispitelor, văduvele în sărăcia lor, sărmanii în lipsa lor, călătorii în primejdii, copiii în primii lor ani de viață.

Pe Maica Domnului o cinstesc deopotrivă și puterile de sus și creștinii de jos, cetele îngerești și neamul omenesc, serafimii din cer și călugării de pe pământ, tronurile cerești și domniile pământeste, heruvimii și arhanghelii, îngerii și sfinții, creștinii de peste tot dimpreună cu toată sufletea.

Se cuvine dar ca și noi să laudăm pe Născătoarea de Dumnezeu pogrându-ne cu mintea în micul Nazaret, acolo unde a răsărit prima bucurie în lume prin nașterea Fecioarei Maria.

Veniți deci, iubitorilor de praznic, să vedem ce lucru minunat s-a petrecut astăzi în casa lui Ioachim. Veniți, maicilor iubitoare de copii, să vedem pe cine ține în brațe Ana. Veniți, mi-

reselor gătite cu podoabe omenești, să vedem ce Mireasă fără de bărbat Iisus Hristos Și-a pregătit. Veniți, alesele fecioare, să vedem ce Fecioară neîntinată astăzi în lume s-a născut.

Veniți cu toții, frați creștini, să vedem de cine vorbește Isaia, de cine se veselește David, pe cine laudă arhanghelul Gavriil, pe cine prăznuiește acum Biserica Domnului. Veniți să vedem pe cine a născut la bătrânețe Ana cea stearpă, de ce se bucură așa de mult bătrânul Ioachim, de ce zâmbesc păcătoșii în iad, pentru ce saltă sfinții în cer, de ce nu mai oftează Eva, de ce tace săracul Adam. Veniți să vedem de ce se bucură astăzi toată creștinătatea, de ce sună așa frumos clopotele, de ce se împodobesc astăzi sfintele biserici cu atâtea flori și cântări de laudă.

Veniți, sfinților, să laudăm astăzi pe cea mai aleasă dintre sfinți. Veniți, îngerilor, să cinstim acum pe cea mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii. Veniți, sfinților apostoli, să preamărim pe aceea care mai înainte de voi pe Hristos L-a propovăduit. Veniți, mironosițelor femei, să prăznuim pe aceea care mai înainte decât voi a suspinat lângă crucea lui Iisus. Veniți, maicilor, ca pe Maica vieții noastre într-un glas să o laudăm. Veniți, fecioarelor, ca pe Fecioară cu cântări de bucurie să o preamărim. Veniți, pruncilor, ca pe Prunca Maria cu

facții s-o întâmpinăm. Veniți, pustnicilor; veniți, călătorilor; veniți, bolnavilor; veniți, muritorilor, ca pe apărătoarea și mijlocitoarea noastră astăzi să o aflăm și împreună să o lăudăm. Veniți, frați creștini de pretutindeni, să întindem acum mărgeț ospaț de bucurie în casa lui David, căci astăzi s-a născut nădejdea mântuirii noastre. Astăzi s-a arătat în lume lăcașul Fiului lui Dumnezeu. Astăzi s-a apropiat plinirea vremii, astăzi s-a înălțat muntele cel netăiat, astăzi s-a zidit cămara cea neumblată, astăzi s-a arătat cortul cel ceresc. Astăzi s-a născut Fecioara Maria!

Astăzi s-a întins scara împăcării între om și Dumnezeu, astăzi s-a aprins

rugul cel nemistuit de foc. Astăzi s-a arătat aurora mântuirii noastre pe pământ, astăzi s-a sfințit vasul alegerii lui Hristos. Astăzi s-a născut Prea-sfânta Născătoare de Dumnezeu!

Astăzi saltă de bucurie creștinătatea, astăzi strălucește de lumină soarele, astăzi se bucură luna, astăzi se sfătuiesc stelele, astăzi se adună în buchet florile, astăzi se unesc în armonie culorile, astăzi într-un glas răsună cântările, căci astăzi s-a născut în Nazaret Maica Domnului!

Astăzi o făclie dumnezeiască s-a aprins, astăzi un trandafir în Nazaret a înflorit, astăzi un crin în Galileea neamurilor a răsărit. Astăzi o comoară



lumii s-a descoperit. Astăzi s-a născut Preacurata Fecioară Maria!

Astăzi împreună cântă păsările, astăzi dintr-o inimă se roagă creștinii, astăzi într-un cuget se veselesc fecioarele, astăzi la un loc se bucură și cele cerești și cele pământeste, astăzi într-un glas cântă pruncii, căci astăzi s-a născut roaba Domnului Maria!

Pentru nașterea Fecioarei astăzi și noi să ne bucurăm. Pe crinul cel neîntinat să-l admirăm, pe comoara Nazaretului prin fapte bune să o câștigăm, pe mărgăritarul lumii prin pocăință să ni-l cumpărăm, pe izvorul darului prin smerenie să ni-l împrumutăm, pe ușa cea încuiată prin cheia rugăciunii să o descuiem, pe floarea cea aleasă prin milostenie cu noi să o avem.

Pe chivotul cel ceresc în inimile noastre prin dragoste să-l purtăm, pe Maica vieții prin iubire de mamă, mamă nouă să ne-o câștigăm, pe Biserica cea vie, pe mijlocitoarea noastră, pe Prunca Fecioară Maria, cu slavoslovii și cântări de laudă de-a pururi să o lăudăm. Pentru ca astfel mijlocitoare nouă să ne-o dobândim, pentru ca astfel liman de mântuire să ne-o moștenim, pentru ca astfel prin rugăciunile ei raiul și pe însuși Hristos în dar să-L primim.

Prin nașterea Maicii Domnului se împacă Nazaretul cu Sionul, Galileea cu Iudeea, grecul cu evreul, cerul

cu pământul, Dumnezeu cu omul, Domnul Iisus cu amărâtul Adam. Prin rugăciunile Maicii Domnului se fac auzite rugăciunile noastre, se alină durerile noastre, se vindecă bolile noastre, se usucă lacrimile noastre, se înseninează fețele noastre, se mântuiesc sufletele noastre.

Prin mijlocirile Fecioarei Maria sporesc bucuriile în inimile noastre, se ușurează necazurile în familiile noastre, se înmulțește pâinea pe mesele noastre și untdelemnul în vasele noastre, se tămăduiesc rănile copiilor noștri, se sfârșesc cu pace zilele noastre, se mută cu tihnă la Dumnezeu sufletele noastre.

Prin rugăciunile Maicii Domnului se liniștesc furtunile, se îmblânzesc mările, se potolesc apele ispitelor, se lasă toată ura și răzbunarea. Ea se roagă pentru noi când ne naștem, ea ne alină ispitele în viață, ea ne închide cu pace ochii, ea ne cere loc de odihnă în cer, ea se roagă pentru noi la judecată.

Iubiți credincioși,

Negrăite și necuprinse de limba noastră sunt darurile și binefacerile de care ne împărtășește Maica Domnului, dacă alergăm cu credință la ajutorul ei în toate zilele vieții noastre. De aceea, toți cei ce voiți să vă mântuiți, cereți mila Maicii Domnului și nu vă leneviți, rugați-vă și nu dormiți, cân-



tați Domnului și nu-L înjurați, binecuvântați și nu blestemați, pe săraci miluiți și nu vă scumpiți, pe bolnavi cercetați și nu vă îngrețoșați, pe călători odihniți și nu vă împotriviți, la sfânta biserică veniți și nu vă trândăviți.

La Domnul veniți și-n pace să fiți, din dragoste dați ca în dar să luați. Prin rugăciune mereu să vă întâlniți, unii pe alții să vă ajutați, vă îmbărbătați, vă mângâiați și într-un glas pe Sfânta Fecioară Maria, care astăzi s-a născut, cu alese rugăciuni și frumoase cântări să o laudați, ca bucuria nașterii ei peste noi din belșug să vină.

Însă nimeni din cei păcătoși (...) să nu aștepte ajutorul Maicii Domnului, dacă nu mai întâi se vor ierta, se vor căi, se vor pocăi. Iar cei ce vă căiți de păcate, cei ce vă gândiți la moarte, cei ce voiți prin spovedanie să puneți început de viață nouă, toți aceștia veniți, îndrăzniți, apropiați-vă, vă așteaptă Mântuitorul nostru. Veniți, căiți-vă, iertați-vă, spovediți-vă, bucurați-vă, vă așteaptă Maica Domnului, a cărei naștere acum o prăznuim. Veniți, de cele vechi lăsați-vă, în haine noi vă îmbrăcați, vă așteaptă sfinții din cer, vă așteaptă Biserica, vă așteaptă preoții să vă vină în ajutor, numai să veniți.

Iubiți credincioși,

Știut să ne fie că fiecare om se naște în lume pentru a îndeplini unul sau mai multe roluri pământești și dumnezeiești. Dar cel mai mare rol pe care îl au de împlinit oamenii pe pământ este acela de a-L cunoaște, de a crede și de a-L slăvi pe Dumnezeu. Acesta este rolul obligatoriu și comun tuturor oamenilor, spre deosebire de rolurile cele pământești care nu sunt nici obligatorii, nici comune tuturor.

Spre convingere, să aducem în mijloc iarăși pilda Maicii Domnului. Fecioara Maria nu s-a născut pentru sine. Ea s-a născut pentru alții, pentru toată lumea. Ea s-a născut tocmai pentru a purta în pânțelele, în inima și în brațele ei cele sfinte pe Hristos, pentru a se face prin smerenie roabă Domnului și pentru a fi și nouă, oamenilor, pildă vie și vrednică de urmat.

De aceea, Maica Domnului, prin alegerea și sfințenia vieții ei, este cea mai mare purtătoare de Dumnezeu, pe care o cinstesc și îngerii din cer, și sfinții toți, și oamenii de pe pământ. Pe ea o cinstesc slăviții serafimi și înfricoșaiții heruvimi. Pe ea o laudă sfinții din cer și oamenii de pe pământ. Pe ea o cinstește întreaga zidire. De ea întrebă mereu Adam. Pe ea o caută Eva. După ea suspină mamele. La mila ei aleargă văduvele. În nădejdea

ei se lasă păcătoșii. Sub acoperământul ei stau suferinzii. La ajutorul ei aleargă călătorii. Pe ea o strigă muritorii. Și tot la mijlocirea și rugăciunile ei alergăm și noi, păcătoșii.

Dar pentru a ne bucura întotdeauna de ajutorul și mijlocirea ei, noi, cei ce ne bucurăm astăzi de nașterea ei (și pentru ca bucuria noastră să fie deplină), suntem datori să urmăm vieții ei celei îngerești, adică să ne facem și noi purtători de Dumnezeu prin păzirea poruncilor Lui. Căci mai întâi de toate pentru aceasta ne-a făcut Dumnezeu.

Tot creștinul care ascultă de Hristos, care iubește calea Bisericii, care petrece cu toți în dragoste, care face milă cu cel sărac și care nu urăște pe nimeni afară de păcat, acela este un adevărat creștin, un purtător de Hristos. Iar cel care nu iubește Biserica, care pe toți urăște și nu iartă, care nu se spovedește, nu postește, nu se unește cu Preacuratele Taine, acela este lipsit de darul Duhului Sfânt, este lăsat pradă diavolului și se ridică prin păcat împotriva lui Hristos.

Deci dacă voiți să-L purtați pe Iisus Hristos în inimile și casele dumneavoastră, urmați pilda vieții Maicii Domnului, a cărei naștere astăzi o prăznuim, adică purtați în inimă frica lui Dumnezeu. În suflet purtați dumnezeiasca dragoste. În minte țineți mereu gândul morții. Pe

buze cuvintele sfintei rugăciuni. În ochi să aveți lacrimi de căință. Iar pe față purtați bucuria împăcării și unirii cu Hristos. Faceți-vă casa biserică prin milostenie și rugăciune, iar nu peșteră a iadului prin beție și desfrânare. Faceți-vă brațele leagăn de copii, iar nu unelte ale păcatului. Faceți copiii fii ai Bisericii și societății, iar nu prăvălii ale pierzării.

Așa de vom trăi, vom fi adevărați purtători de Dumnezeu, iar Maica Domnului cea mai fierbinte rugătoare pentru noi, prin ale cărei rugăciuni se vor revărsa peste noi și bucuriile Nazaretului și îndestularea vieții și fericirea raiului. Amin.

*preluare aparator.md:
Predica la Praznicul Nașterii
Preasfintei Născătoare de Dumnezeu
(Pr. Ioanichie Bălan)*



Biserică și comuniune

A fi creștin înseamnă a avea conștiință creștină, înseamnă a căuta să-ți manifesti apartenența la Trupul Bisericii — care este Trupul lui Hristos. BISERICA este comunitatea celor botezați, din care fac parte atât sfinții cât și păcătoșii, atât cei vii cât și cei adormiți, atât cei credincioși

cât și cei mai puțin credincioși, atât cei bogăți cât și cei săraci și mai presus de toate, cei care își recunosc păcatele și doresc, cu ajutorul, cu harul lui Dumnezeu să le îndrepte, asemenea fiului risipitor (vezi Luca 15, 11-32).

Există o uriașă diversitate de “comunități” în zilele noastre. De la comunitatea Facebook sau Instagram, până la clubul de sport, muzică sau dans din care faci parte. Toate aceste comunități ne oferă, în felurite chipuri, sentimentul de comunitate și ne răpesc extrem de mult timp din viață.

Comunitatea Bisericii ne învață în schimb cum să investim în eternitate, cum să ne rugăm și mai presus de toate cum să ne păstrăm vie legătura proprie cu Părintele Creator, cu Prietenul și Mântuitorul nostru Iisus și cu Dătătorul de viață, cu Duhul Sfânt.

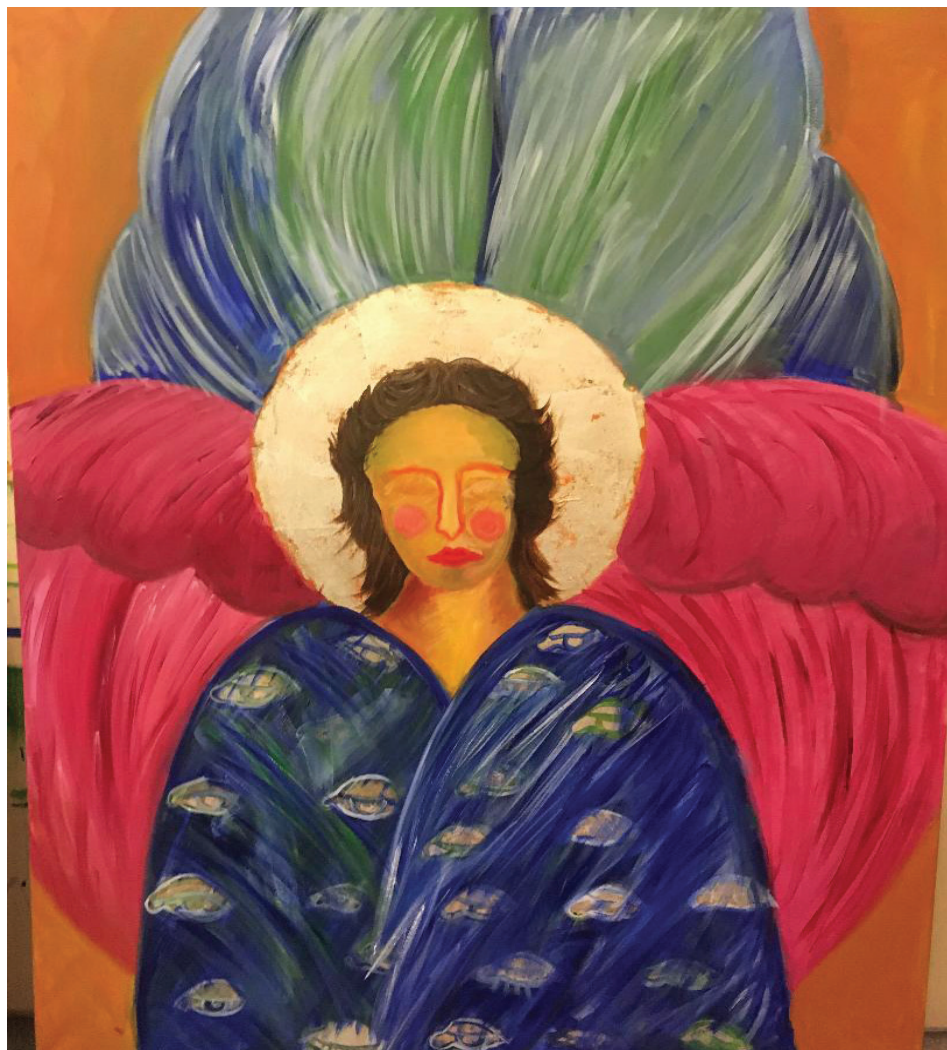
A fi în Biserică înseamnă a lăsa indiferența și ignoranța la o parte, a ieși din starea de “căldicel” și a-ți întoarce fața către aproapele tău care este chipul lui Dumnezeu. Opusul Bisericii este izolarea, însingurarea și înstrăinarea de om. De aceea, pentru creștini, întâlnirea în rugăciunea comunitară, în special în Sfânta Liturghie, înseamnă participarea la Trupul lui Hristos.

A avea conștiință creștină înseamnă în primul rând a căuta “să fii”, “să te manifesti”. Nu ajunge să spunem “avem biserică” la Horw. Nu ajunge,

pentru că conștiința creștină se definește prin “a fi” și nu prin “avea”. Partea pozitivă la verbul “a avea” ar fi următoarea: da, avem un loc de rugăciune închiriat de la frații romano-catolici, da, avem un preot care slujește. Cum ne raportăm la aceasta ține de

conștiința creștină, conștiința de enoriaș.

Ca unitate administrativă, parohia, în înțelesul și în forma ei actuală, este rezultatul unei dezvoltări istorice de lungă durată. Forma originară a Bisericii creștine sub care ea a luat naștere



Îngerul din mine, Carmen Indergand-Bira

și a existat la început era aceea a unor comunități sau grupe de credincioși, numite în general „biserici”, ca acelea cărora se adresează de exemplu Ap. Pavel sau le trimite salutări: „Biserica” din casa lui Nimfan din Colose (Col 4, 15, 16), „Biserica” din Corint (I Cor 1, 2) ș.a.m.d.

Denumirea de parohie vine de la cuvântul grecesc paroikia = ședere (așezare) în străinătate, (în afară de țară). Pentru prima dată acest termen a fost întrebuințat, încă înainte de Hristos, spre a indica comunitățile evreiești din diaspora. Prin analogie, termenul a fost aplicat apoi de către elini primelor comunități creștine din orașe.

În epoca apostolică și chiar în sec. II și III, o parohie (o „Biserică”) era deja comunitatea tuturor credincioșilor dintr-un anumit teritoriu. Parohia era „fața religioasă” a vechii cetăți.

Parohia constituie în primul rând o unitate spirituală, o familie de credincioși în sânul căreia se realizează mântuirea și ai cărei membri sunt uniți prin identitatea credinței și a vieții religioase, fiind grupați în jurul unui altar, în jurul Cinei Domnului și al unui slujitor. În fiecare parohie se continuă și se desfășoară de fapt lucrarea mântuitoare a lui Iisus Hristos în lume, prin puterea Sfântului Duh și prin mijlocirea slujitorilor Săi.

Capul Bisericii este Hristos, iar în cadru restrâns, la nivel de parohie, conducătorul responsabil este preotul paroh, ca unul care este slujitor al Mântuitorului și lucrează în numele Lui. Preotul pune în practică tot ce este necesar pentru binele și progresul spiritual al parohiei, răspunzând de starea și de soarta ei pe plan religios, în primul rând în fața lui Dumnezeu.

Preotul are datoria de a vesti Evanghelia, de a preda învățătura Bisericii, de a oficia sfințele slujbe, de a săvârși Tainele și tot ceea ce e merit să contribuie la sfințirea și mântuirea credincioșilor, e părintele spiritual al enoriașilor săi, chiar dacă este mai mic în vârstă decât ei, deopotrivă interesat și răspunzător pentru mântuirea tuturor, dator să le poarte grijă și dragoste tuturor, fără nici o deosebire, de vreun fel. Prin el se asigură și se întreține legătura credincioșilor cu Biserica și cu Capul ei nevăzut, Hristos-Mântuitorul.

Parohia articulează și definește astfel individul în trupul lui Hristos, care este întreaga Biserică, prin dezvoltarea conștiinței de enoriaș în fiecare credincios.

Pe membrii oricărei parohii îi unește lucrarea Duhului Sfânt, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel: *... noi toți, într-un singur Duh ne-am botezat, ca să fim un singur trup... și toți suntem adăpați printr-un Duh.*

(1 Cor 12, 13); iar ceva mai departe spune: *Voi sunteți trupul lui Hristos și mădularul în parte.* (1 Cor 12, 27). Duhul lui Hristos, Care pătrunde în toți cei ce s-au îmbrăcat în El prin botez, creează o comuniune, o unitate, o legătură spirituală între toți membrii aceleiași parohii.

Unitatea de corp a credincioșilor între ei și a tuturor laolaltă cu Hristos este creată și susținută deci în parohie, prin legătura frățască a iubirii creștine, prin unitatea Duhului și a slujbelor religioase, dar mai ales prin Sfânta Euharistie, după cuvintele Sfântului Apostol Pavel: toți cei ce se împărtășesc din același pahar și din aceeași pâine, devin un trup (vezi 1 Cor 10, 16-17).

Creștinul ortodox trăiește într-o continuă sărbătoare: duminica este sărbătoarea de odihnă, de rugăciune, de întâlnire cu Dumnezeu.

Valoarea unei parohii nu se judecă după mărimea ei sau după numărul enoriașilor și nici după posibilitățile materiale de care dispune, ci mai ales după nivelul vieții duhovnicești a membrilor ei, după tăria și claritatea conștiinței lor de enoriași, după măsura solidarității lor cu preotul și cu biserica în jurul căreia se concentrează.

pr. Dan Moldovan

O oază de tradiție românească într-un deșert de valori străine

Zilele aceste se împlinesc un an de zile de când am luat decizia mutării în Elveția. În țara natală eram afiliată unei parohii, în care am crescut și unde am întâlnit oameni dragi. Am format un adevărat grup catehetic, prin intermediul căruia au fost organizate târguri și evenimente caritabile, seri de cateheză, pelerinaje prin țară, dar mai ales s-au format adevărate prietenii. Duminica era pentru noi ziua de reuniune. După Sfânta Slujbă, în funcție de timpul fiecăruia, ne adunam în curtea Bisericii și povesteam vrute și nevrute sau mergeam la un suc. Există acolo o adevărată comunitate formată și crescută în sânul bisericii, sub îndrumarea unui preot duhovnic care a știut să ne unească, dar mai ales care să ne atragă să venim la biserică. Venind o dată, câteva săptămâni la rând, câteva luni la rând, lucrul acesta îți intră în reflex și îți se pare ceva natural să nu îți faci alte planuri duminică dimineața. Nu doar că te obișnuiești cu venitul la biserică, dar atunci când lipsești îți se pare că ai pierdut ceva, parcă trebuie făcut ceva, ce în săptămână respectiva nu ai apucat să faci.

Sentimentul ne urmează cam pe oriunde ne poartă viața, sau mai bine zis studiile și locul de muncă. Ulterior am fost detașată doi ani de zile



în nordul Germania, într-un oraș destul de mare, dar care nu dispunea de o biserică românească, ci de una rusă. Norocul meu este că la câteva săptămâni plecam acasă, unde reveneam duminică în curtea bisericii și unde țineam legătura cu grupul și cu activitățile organizate.

Recunosc că la biserica rusă din Germania nu m-am dus niciodată. Mai fusesem eu în timpul studenției în Olanda la astfel de slujbe în limba rusă, dar reușisem să înțeleg doar cântările principale și câteva rugăciuni a căror muzicalitate era aceeași cu cea din română. Mi-am dat seama că este diferit să mergi duminică la biserică, dar cu greu să înțelegi ceea ce se cântă și se predică. Și chiar dacă ar fi într-o limbă străină pe care o vorbești perfect, tot limba natală este cea în care trăiești cel mai sincer și profund rugăciunea. Cel puțin așa a funcționat în cazul meu.

O biserică românească în care se slujește în limba română a cântărit mult în luarea deciziei mutatului în Elveția, dar mai ales a alegerii orașului. Stiu că proximitatea față de muncă este cel mai important criteriu în alegerea locuinței, dar la noi a contat și faptul ca în orașul în care vom locui, să avem o biserică românească. Se spune că Elveția este mică și se ajunge rapid și ușor cam de oriunde

ai locui, tocmai de aceea drumul nu ar trebui să fie un impediment.

Aș putea spune că atunci când găsești un loc în care duminică la slujbă te simți exact ca la biserica din țara natală, dorul de țară se resimte mai puțin. Când sentimentul este completat și de o comunitate unită, în care oamenii se cunosc unii cu ceilalți, se sărbătoresc și conlucrează, atunci simți că pui bazele unui început frumos și creștinesc.

Am auzit adeseori de oameni care pleacă în străinătate și văzând că sunt departe de familie și prieteni simt nevoia de a vorbi limba română sau măcar de a asculta poveștile de viață și experiențele altora, care sunt de mai mult timp veniți. Primul lucru pe care îl fac este să întrebe sau să caute o biserică românească, astfel că apropierea de biserică devine o necesitate, pe care românul din diaspora o resimte.

Este frumos să te plimbi printre străini și să descoperi cutume noi, însă tradițiile și obiceiurile noastre românești tot în spațiul geografic dintre Marea Neagră și Carpați au luat naștere. Pomenirea moșilor, sărindarele, parastasul, deniile, maslul, frumoasele colinde, frunzele de nuc de Rusalii, frunzele de salcie din Duminică Floriilor, înroșitul ouălor sunt tradiții din biserica poporului nostru cu care toți am crescut și pe care le purtăm cu noi oriunde ne-am stabili.

Poate că în străinătate nu sunt toate la aceeași intensitate ca în țară, dar este mare lucru că încercăm să le transmitem așa cum făceau moșii și strămoșii noștri. Simplul fapt că noi căutam arpacașul pentru colivă, care este poate mai greu de găsit și diferit de cel din țară, însă rezultatul se aseamănă cu dulcea colivă a bunicii. Este mult mai ușor și mai rapid a cumpăra un tort sau o prăjitură, decât a face o colivă pentru cei adormiți, dar se contrastice cu tradiția văzută sâmbetele în bisericile și mănăstirile românești.

Noi încă am fost și suntem crescuți în ideea unei imposibile separări a tradiției populare de sărbătorile creștine, care reprezintă totodată și obiceiuri ale vieții de familie. De cele mai multe ori facem tot posibilul să petrecem sărbătorile în familie și să ne retragem în țară, la cei dragi ai noștri. Asta am văzut acasă, asta știm să transmitem mai departe, iar pentru noi asta este pur și simplu normalitatea.

Toate religiile au propriile tradiții și obiceiuri și sunt de părere că ele trebuie cunoscute și respectate, mai ales când ele sunt practicate în aceeași încăpere. Important este să ne cunoaștem propriile valori creștine, că apoi să punem în balanță ce este cu adevărat creștin-românesc și ce este preluat din diverse culturi. În afara granițelor tarii, păstrarea identității

de credință, a tradițiilor, dar mai ales a limbii române se realizează în primul rând în instituția bisericii. Ea reprezintă totodată și locul care ne aduce mai aproape de obiceiurile noastre, făcând astfel ca distanța de țara natală să fie doar o cifră pe harta lumii.

Ana-Maria Pavăl, *Luzern*



**Invitație la un curs
de pictură terapeutică
- Panorama vieții sau unde-ți sunt
ascunse diamantele?**

Viața noastră poartă amprenta diferitelor experiențe și întâlniri. Pe parcursul acestui curs încercăm, cu ajutorul mijloacelor plastice, să vizualizăm comorile dumneavoastră interioare pe care apoi să le integrați în procese ce aparțin vieții de zi cu zi.

Când: **16.11.2019,**

între **9.30-15.30** (o oră pauză de prânz, cu posibilitatea de a aduce picknick)

Unde: **Wesemlinrain 20,** Luzern, Atelier „Zum Felsen“, etajul 4,

Preț: 150.-CHF

(materialul este inclus în preț)

Nu este necesară experiență anterioară în domeniul artelor plastice.

www.ausdrucksmalen-luzern.ch

Înscriere:

Carmen Indergand-Bira

Telefon: 079 810 48 32,

(Whatsapp, Sms.)

E-mail:

info@ausdrucksmalen-luzern.ch

Atelier deschis și Expoziție

În perioada 7-8 decembrie 2019 voi expune în atelier lucrările realizate anul acesta. Picturi pe pânză, pe hârtie și pe sticlă vă așteaptă să le admirați și, dacă doriți, să le și cumpărați. Posibilitatea de a încerca să pictați și dumneavoastră vă va sta la dispoziție, împreună cu un mic aperitiv.

Vă aștept cu drag!

Carmen,

Artist plastic și terapeut prin pictură

www.ausdrucksmalen-luzern.ch

Program expoziție: **07-08.12.2019**

Sâmbătă: 10.00-18.00

Duminică: 14.00-19.00

Unde:

Wesemlinrain 20, Luzern,
Atelier „Zum Felsen“, Ateliergemeinschaft, etajul 4.

Program Liturgic

Sâmbătă, 7 Septembrie

19:30 - Vecernia Hramului
Taina Spovedaniei

Duminică, 8 Septembrie, Nașterea Maicii Domnului - Hram

9:00 - Taina Spovedaniei
9:45 - Utrenia,
10:30 - Sfânta Liturghie
12:15 - Agapă frățească

Sâmbătă, 14 Septembrie Înălțarea Sfintei Cruci (post)

9:15 - Taina Spovedaniei
9:45 - Utrenia,
10:30 - Sfânta Liturghie
19:30 - Vecernia, Taina Spovedaniei

Duminică, 15 Septembrie,

9:15 - Taina Spovedaniei
9:45 - Utrenia,
10:30 - Sfânta Liturghie

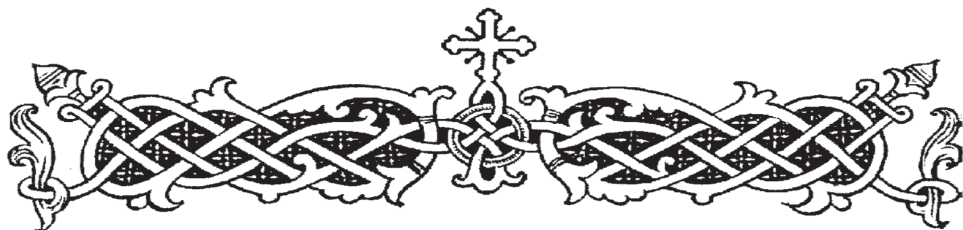
Sâmbătă, 21 Septembrie

19:30 - Vecernia, Taina Spovedaniei

Duminică, 22 Septembrie,

9:15 - Taina Spovedaniei
9:45 - Utrenia,
10:30 - Sfânta Liturghie





Parohia ortodoxă „Nașterea Maicii Domnului”

Pr. Dan Moldovan
Tel.: 076 332 82 79

Adresa poștală:
Postfach 14219, 6000 Luzern 14

Locul de rugăciune:
Capela „Steinmattli”
Bodenmattstrasse 2, 6048 Horw, Luzern
(intersecția Bodenmattstrasse cu Grisigenstrasse)
Coordonate GPS: 47.014260 N, 8.301935 E

Programul slujbelor:

Sâmbăta
19:30 - Vecernia

Duminica
09:30 - Utrenia
10:15 - Sfânta Liturghie

Programul actualizat al slujbelor pentru sărbătorile din timpul săptămânii
este anunțat la biserică și pe site-ul parohiei:

www.biserica-luzern.ch

<https://www.facebook.com/bisericaortodoxalucerna/>

Așteptăm impresiile dumneavoastră și materialele pe care le doriți publicate în revistă
prin e-mail: biserica.luzern@gmail.com

Dorim să mulțumim pe această cale tuturor celor care sprijină în mod constant Biserica și în mod special parohia noastră. Ajutorul benevol și susținerea dumneavoastră voluntară sunt o contribuție enormă pentru întărirea vieții comunitare la Lucerna precum și pentru continuitatea rugăciunilor comunitare care se săvârșesc. Nu numai noi profităm de aceasta, ci și generațiile care ne vor urma nouă. Este păcat să ne privim atât pe noi înșine cât și pe copiii noștri de un drept elementar: acela de a cunoaște și trăi autentic credința și spiritualitatea propriului neam. Să binecuvinteze Dumnezeu toată jertfa făcută cu dragoste!

Ajutorul dumneavoastră pentru susținerea parohiei:

Rum. Orth. Kirchgemeinde
Zentralschweiz
Postfach 14219
6000 Luzern 14

IBAN: CH51 0077 8010 0658 2950 4